

Hotelllets Gåder

Politiken, 09/03/05

Af: Janus Kodal

Stykket 'The Black Rose Trick' er en befriende leg med identiteter.

Det er en organisk labyrint, der åbner sig, når man træder ind i The Black Rose Trick Hotel. En labyrint af historier og forestillinger, skæbner og effekter. Med ét er Malmøs grå omgivelser nulstillede - man befinder sig i Signa Sørensen-land! Det kan man sige, når man har oplevet denne pioners tidligere værker, f.eks. Twin Life-projektet, der løb over 2001-2002 og den store forestilling '57 Beds' fra sommeren 2004. Så genkender man fascinationen af en romantisk lurvet æstetik, som rummer stemninger fra så forskellige offentlige rum som natklubber og hospitaler. Man genkender skæbner, der for en tid er pillet ud af hverdagstragediernes anonymitet

Signa Sørensens genre er med et usexet ord performanceinstallationen. Meget er der på forhånd gjort ud af at fylde rummene med nøjagtige, tidsangivende effekter for at skabe den helt rigtige patina. Men de typecastede skuespillere og Sørensens karakteristiske 'game-instruktion', hvor spillerne i høj grad anvender egne følelser og reaktioner, er kronen på værket. Det er sådan, publikum hvirvles ind i historien, så det svimler, og selve værket synes at stå på spil med hver enkelts besøg. Som publikum opfordres man da også til at blive, når man først er blevet checket ind på hotellet og har fået udleveret identitetskort og Trick-penge. »Brudesuiten i nr. 107 er ledig«, fortæller Miss Black Rose. Det er Signa Sørensen selv, der er castet som hotellets ejer. Vælger man at blive, kan man forsøge at gå linen ud i

brudesuiten. Under alle omstændigheder trænger man som publikum dybere ind i værket, jo mere man tør risikere.

Kommunikationen på hotellet foregår på engelsk, og der er et bureaukratisk apparatus som i en gammel østeuropæisk lufthavn. Det har med fortællingsrammen at gøre. Hospitalet på 1. sal og militæret i kælderen mener at være på sporet af et såkaldt E-N-D-syndrom. Syndromet, som fører til døden, begynder med tegn på dekadence og depression, og måske kan det afsløres ved en øjenundersøgelse. Bare måske. En usikker undtagelsestilstand råder, men selv om vigtige ting rationeres, og alle konstant er overvågede, er medarbejderne tilfredse med at være på hotellet. Det var de i hvert fald på åbningsdagen i fredags. Men ingen ved, hvad der kan ske i løbet af døgnene.

'The Black Rose Trick' er som værk, sociologisk forskning og forsøg det mest relevante, scenekunsten p.t. har at byde på. Dels for den gennemført tilbageskruede tid (vi befinder os i en lomme vel omkring 50 år tilbage), dels især for den åbenhed og befriende leg med identiteter, der er tænkt ind i værket. Denne følelse af at sejle på et skib på vej til helvede indstifter en sær samhørighed, der bereder vejen for Signa Sørensens hidtil mest præcise karakteristik af samtidens dødelige dekadence gennem det menneskelige møde, som er kunstværkets kerne.